

Resolució 448/2024, d'11 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 215/2024

Administració reclamada: Ajuntament d'Olesa de Montserrat

Informació reclamada: Dades estadístiques de sancions de trànsit (període 2019-2023).

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Malgrat que la TAAD 29 estableix un règim general d'accés restringit sense perjudici d'accés parcial, tenint en compte que es demana merament dades estadístiques, no seria d'aplicació cap dels límits previstos pel que fa a la protecció de dades personals (articles 23, 24 i 25 LTAIPBG). Pel que fa al límit invocat per l'Ajuntament de tasca complexa amb l'argument que la informació es troba en més d'un mitjà informàtic i que cal la intervenció de diverses persones cal considerar el que estableix l'article 29.1.b) LTAIPBG i l'article 66.1DTAIP del que es constata que per considerar aquesta complexitat, es requereix que es compleixin acumulativament dues condicions: en el primer supòsit (66.1.a), *càrrega de treball inassumible o desproporcionada* i que *no es pugui realitzar per mitjans informàtics*; en el segon supòsit (66.1.b) *tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada* i que *no es pugui realitzar amb ajuda de mitjans informàtics*. En el cas concret, la informació "es troba en més d'un mitjà informàtic", i l'explotació i extracció de les dades s'ha de poder fer amb l'ús d'aquests mitjans, i sembla clar, que no requereix d'una tasca d'anàlisi o interpretació objectivable i desproporcionada. No podem oblidar que en el context actual molta informació pública es conforma a partir de fitxers o estructures de dades prèviament definides que es configuren com a registres en els quals es fan anotacions o assentaments i permet accedir i recuperar les dades aplicant diferents filtres i criteris de selecció. Aquesta Comissió ja s'ha expressat en reiterades ocasions (vegeu Resolució 983/2023, de 26 d'octubre) que el dret d'accés a la informació pública també ha d'adaptar-se a aquesta nova realitat. Pel que fa als accessos als sistemes d'informació, és evident que han d'estar protegits per evitar accessos indeguts, així ho estableix l'article 17 del Reial Decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguridad (ENS); però això no impedeix que l'administració disposi dels mecanismes i del personal adequat per poder contrastar/filtrar la informació amb un ítem tant inequívoc com pot ser el DNI, que com no pot ser d'una altra manera, forma part dels assentaments d'ambdues bases de dades. Per això, aquesta Comissió estima el dret d'accés de la persona interessada a la informació pública sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntaments. Multes. Sancions de trànsit. Falta de concreció. Bases de dades. Padró municipal d'habitants. TAAD. Tasca complexa. Sense límits. Veracitat de la informació. Reclamació contra silenci. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 16 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 215/2024, presentada per una persona física contra Ajuntament d'Olesa de Montserrat, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. En la Reclamació presentada indica que no ha rebut resposta de l'Administració ni se li ha lliurat la informació.
2. El 13 de juny de 2023 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) demanant: "Nombre total de sancions imposades per no obeir un senyal de circulació prohibida a vehicles situat a la confluència del carrer Garraf i carrer de Baix del vostre municipi. Els requereixo aquesta informació desglossada per anys naturals i, dintre d'ells, per mesos; i, per a cada mes, el nombre de persones sancionades amb residència legal a Olesa i a fora del municipi".
3. El 8 d'agost de 2023 la persona reclamant reitera la petició d'informació pública fent esment a dues peticions anteriors de dates 17 de maig (registre d'entrada E2023011597) i 13 de juny (registre d'entrada E2023013867). El 19 de gener de 2024 hi insisteix novament (registre d'entrada E2024001413).
4. El 23 de febrer la GAIP demana a la persona reclamant que concreti el termini temporal del qual demana la informació atès que demana "informació desglossada per anys naturals" però no indica de quins anys vol la informació.
5. El mateix dia 23 la persona reclamant contesta el requeriment en els següents termes: "Si no hi vaig especificar els anys naturals, va ser per pressuposar que el sistema de control d'accés que hi té instal·lat és modern i per tant el consistori no havia de tenir cap impediment a proporcionar la dita informació, anualitzada, des que aquest sistema es troba en funcionament. En qualsevol cas, als efectes de les accions que pretenc dur a terme en tindria prou amb els anys 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023".
6. El 27 de febrer la GAIP admet provisionalment la Reclamació.
7. El 28 de febrer la GAIP comunica la Reclamació al Departament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 20 de març la GAIP reitera la petició d'informe.
9. El 21 de març de 2024 l'Ajuntament envia informe i expedient a la GAIP dels que es desprèn que:
 - 9.1. El 29 de desembre de 2023 l'Ajuntament diu donar resposta als RGE número E2023011597 (17/05/2023), E2023013867 (13/06/2023) i E2023018346 (08/08/2023).

Respecte a les sol·licituds que es van formular en aquestes instàncies diu: “on sol·licitàveu la imatge en què s'apreciï la infracció comesa, així com que la senyalització de caire prohibitiu reuneix les prescripcions per a la seva homologació previstes al RD 1428/2003, de 21 de novembre”. I a continuació dona informació de l'homologació de la senyalització i adjunta la imatge sol·licitada.

- 9.2. Que malgrat disposar parcialment de les dades sol·licitades, degut a un error administratiu, no es van incorporar en la resposta la informació relativa a les denúncies tramitades al carrer Garraf amb carrer de Baix (RGE E202313867).
- 9.3. El 15 de març de 2024 dona resposta al registre d'entrada número E2024001413, de data 19 de gener de 2024, proporcionant, parcialment, la informació relativa a les denúncies tramitades al carrer Garraf amb el carrer de Baix, que van quedar sense resoldre en la resposta de data 29 de desembre i que són un total de 1.127 corresponents als mesos de setembre a desembre de 2022, en un total de 603 i de gener a maig de 2023, en un total de 524. Es fa constar que “la intermitència en els períodes indicats són motivades per diverses circumstàncies, entre les quals: errades de funcionament dels equips de captació d'imatges, actualitzacions, manteniment i reparacions del software de gestió de les dades, procés d'integració al sistema de videovigilància en curs”.
- 9.4. En aquesta comunicació s'informa de la “impossibilitat d'aportar les dades relatives al domicili de les persones denunciades (si són empadronades a Olesa de Montserrat o no) justificant el següent: “Així mateix, obtenir les dades relatives a la residència de les persones sancionades suposa una tasca complexa d'elaboració de la informació, atès que no es disposen de mitjans materials suficientment automatitzats per poder realitzar aquesta gestió, ja que s'haurien de filtrar i consultar individual i manualment cadascuna de les 1.127 denúncies totals”.
- 9.5. I segueix “Altrament, d'afegit al treball manual indicat anteriorment, per tal que aquesta administració pogués constatar fefaentment el domicili de cada persona denunciada requeriria de consultar cada individu en diverses bases de dades i programaris (DIBA, PMHAB, DGT), així com la intervenció de diverses persones del departament en el procés, atès que en aquesta administració no existeix personal que disposi dels permisos per accedir a totes les bases de dades”.
- 9.6. Per aquests motius considera que “els indicis invocats operen en una intensitat suficient per ser realment indicadors de complexitat en la tasca d'elaboració de part de la informació sol·licitada, entenent que, en aquest sentit, qualsevol dels indicis citats opera per sí sol com indicador suficient de complexitat, quedant acreditada la complexitat tant per l' elevada intensitat de consultes a realitzar per a cada individu com pel volum d'individus a consulta”.

- 9.7. Adjunten quadre resum dels registres presentats per la persona ara reclamant, amb els expedients i registres de sortides associats i refereix l'article 26 de la 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPAC) relatiu al dret d'accés als expedients administratius dels ciutadans que tenen la condició de persona interessada en un procediment administratiu.
10. El 21 de març la persona reclamant informa a la GAIP que ha rebut resposta de l'Ajuntament en data 15 de març (antecedent 9.3) i manifesta, més enllà d'aspectes que no són necessaris traslladar a la Resolució per no afectar a l'objecte de la Reclamació, la seva disconformitat als arguments invocats per l'Ajuntament de tasca complexa.
11. El 25 de març la GAIP trasllada l'informe tramès per l'Ajuntament atorgant-li un termini de 5 dies perquè ens faci arribar les seves consideracions, amb l'avertiment que, en cas de no rebre'n, s'entendrà que satisfà la seva SAIP i es procedirà a la finalització de l'expedient. Aquesta notificació va ser acceptada el dia 31.
12. El 27 de març la persona reclamant presenta un escrit manifestant la seva disconformitat amb arguments similars als emprats el dia 21 (antecedent 10).

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre l'admissibilitat de la Reclamació

En primer lloc, la informació sol·licitada i reclamada,- sancions de trànsit (multes) -, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que

aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 del Decret, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (art. 18.2 LTAIPBG).

En segon lloc, cal fer palès que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei.

En darrer terme, i per aquest cas concret, és necessari fer uns aclariments previs per situar correctament la Reclamació i el seu objecte. Després de l'anàlisi de la documentació aportada per les parts es constata que, malgrat que l'Ajuntament considera que el 29 de desembre va donar resposta a la SAIP formulada el 13/06/2023 (antecedent 9.1) és clar que aquesta comunicació resol únicament el dret d'accés a la imatge de la infracció i homologació de la senyalització (sol·licitud de 17/05/2023 i reiterada el 08/08/2023 i 29/11/2023) d'acord amb el dret que empara a les persones interessades en un procediment administratiu previst en l'article 26 de l'LRJPAC i no pas a la SAIP formulada el 13/06/2023 (dret d'accés a la informació pública d'acord amb l'LTAIPBG), que si bé pot tenir-hi relació, la petició d'informació pública formulada és un altre. Posteriorment, l'Ajuntament admet, que degut a un error administratiu, la informació pública referent a la SAIP objecte de Reclamació no es va incorporar, i per tant, aquesta Comissió ha de considerar que la reclamació és contra silenci d'acord amb el que estableix l'article 39.1 LTAIPBG.

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada i la concurrència del límit de tasca complexa

La Taula d'accés i avaluació documental (TAAD 29, DOGC 7647) relativa als expedients sancionadors en matèria de trànsit, estableix un règim general d'accés restringit sense perjudici d'accés parcial perquè ocasionalment poden contenir dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, funcionament o activitat pública i també dades personals especialment protegides.

Ara bé, la informació sol·licitada demana merament dades estadístiques (nombre de sancions desglossat per anys i mesos i empadronat o no), i per tant, no seria d'aplicació cap dels límits previstos pel que fa a la protecció de dades personals (articles 23, 24 i 25 LTAIPBG).

Així doncs, ens centrem al límit invocat per l'Ajuntament de tasca complexa.

L'article 29.1.b) LTAIPBG estableix que poden ser inadmeses a tràmit les SAIP que per a obtenir la informació cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Afegeix que en aquest cas, la informació es pot donar de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant. En qualsevol cas, aquesta inadmissió de sol·licituds ha d'ésser motivada i comunicada al sol·licitant en el termini establert d'un mes (article 33 LTAIPBG). Ara bé, més enllà d'aquestes qüestions no menys importants, hem de centrar-nos en el desenvolupament d'aquest límit que fa el DTAIP.

L'argument invocat per l'Ajuntament és que la informació es troba en més d'un mitjà informàtic i que cal la intervenció de diverses persones "atès que en aquesta administració no existeix personal que disposi dels permisos per accedir a totes les bases de dades".

L'article 66.1 considera que es pot aplicar tasca complexa quan es doni alguna de les circumstàncies següents: "a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles". En aquest punt convé destacar la conjunció "i" en ambdós supòsits. Així, i de la lectura de l'articulat es constata que per considerar aquesta complexitat, es requereix que es compleixin acumulativament les dues condicions: en el primer supòsit, *càrrega de treball inassumible o desproporcionada i que no es pugui realitzar per mitjans informàtics*; en el segon supòsit *tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i que no es pugui realitzar amb ajuda de mitjans informàtics*. En el cas concret, la informació "es troba en més d'un mitjà informàtic", i l'explotació i extracció de les dades s'ha de poder fer amb l'ús d'aquests mitjans, i sembla clar, que no requereix d'una tasca d'anàlisi o interpretació objectivable i desproporcionada.

Per una banda, l'Ajuntament ja ha informat d'un nombre de multes del punt sol·licitat desglossada per anys i mesos, fet que permet deduir que aquesta dada ha estat possible extreure-la dels sistemes informàtics que té a la seva disposició. El problema està en filtrar si les persones denunciades estan o no empadronades perquè afirma que ha de consultar "diverses bases de dades i programaris (DIBA, PMHAB, DGT)" i hi ha d'intervenir "diverses persones del departament en el procés, atès que en aquesta administració no existeix personal que disposi dels permisos per accedir a totes les bases de dades", aspecte no previst per la legislació.

Doncs bé, l'Oficina de Gestió Tributària (ORGT) de la Diputació de Barcelona, a qui sembla tenir delegada la gestió de les multes, utilitza la informació dels titulars dels vehicles a partir de la informació de la Direcció General de Trànsit. Per tant, la informació que l'Ajuntament considera que no pot donar perquè li suposa una tasca complexa, és la que comporta filtrar la persona sancionada amb el lloc de residència, és a dir, confrontar les persones sancionades amb informació que forma part del Padró Municipal d'Habitants (PMH). En resum, ha contrastat informació continguda en dues bases de dades. I afirma que no existeix personal que disposi dels permisos per accedir a aquestes bases de dades.

No podem oblidar que en el context actual molta informació pública es conforma a partir de fitxers o estructures de dades prèviament definides que es configuren com a registres en els quals es fan anotacions o assentaments i permet accedir i recuperar les dades aplicant diferents filtres i criteris de selecció. Aquesta Comissió ja s'ha expressat en reiterades ocasions (vegeu Resolució 983/2023, de 26 d'octubre) que el dret d'accés a la informació pública també ha d'adaptar-se a aquesta nova realitat.

Pel que fa als accessos als sistemes d'informació, és evident que han d'estar protegits per evitar accessos indeguts, així ho estableix l'article 17 del Reial Decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguridad (ENS); però això no impedeix que l'administració disposi dels mecanismes i del personal adequat per poder contrastar/filtrar la informació amb un ítem tant inequívoc com pot ser el DNI, que com no pot ser d'una altra manera, forma part dels assentaments d'ambdues bases de dades.

Per això, aquesta Comissió estima el dret d'accés de la persona interessada a la informació pública sol·licitada (sancions de trànsit (multes) desglossada per anys i mesos en un punt del municipi, i si els sancionats són o no persones empadronades (període 2019-2023). Recordar que la SAIP es formula el 13 de juny de 2023, per tant, el període d'informació avarca fins aquesta data. Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

4. Sobre la veracitat de la informació pública

Amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat.

Recordar que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

Ara bé, advertir que, fins i tot, la manca de veracitat de la informació pública pot oferir, precisament, una imatge de l'administració concernida.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en

matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de bases de dades, que han d'estar perfectament classificades de manera

que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta informació hauria d'estar classificada dins el nivell Padró d'habitants (codi 0196) i Actuacions dels cossos de seguretat i protecció ciutadana (codi 0243), sèries Padrons municipals d'habitants (2664) i Registre de denúncies de trànsit (2959).

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 d'abril de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 215/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada d'acord amb les consideracions fetes en el fonament jurídic 3.

2. Requerir a l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat que faciliti a la persona reclamant la informació indicada dins el termini màxim de dos mesos des de la notificació d'aquesta Resolució.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat que informi en aquest mateix termini a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a al Reclamació 215/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.